

האומר פרק שלישי קידושין

ס.

עין משפט נר מצוה

ב א מ"י פ"ז מהלכות אשות ה"י יב סמג עש"ן נ"ט ט"ע אה"ע סימן מ סעף ד:
בא ב מ"י פ"ז מהלכות יבוס הלכה ז סמג עש"ן נ"א נ"ב ט"ע אה"ע סימן קמ"ג סעף טו:
בב ג ד מ"י פ"ז מהל' אשות הלכה י (ופ"ו) ה"ל עו ט"ז סמג עש"ן מ"ח ט"ע אה"ע סי' לח סעף ו:
בג ה מ"י פ"ז מהל' אשות ה"ל ב ט"ע אה"ע סי' ט סעף יד:
בד ו מ"י שם הלכה ד ט"ע אה"ע סי' יח:
בה ז ח מ"י פ"ז מהל' אשות ה"ל עו ט"ז ט"ע אה"ע סי' ט סעף יח:
בו ט מ"י פ"ח מהל' אשות ה"ל ט"ז סמג עש"ן נ"ט ט"ע אה"ע סימן קמ"ג סעף כ:
בז י מ"י פ"ז מהל' אשות ה"ל ט"ז סמג עש"ן נ"ט ט"ע אה"ע סימן קמ"ג סעף כ:

תוס' ר"י הוקנ' (המשך)
 תוך שלשים יום, משום הכי תפסי קדושי כולם ואפילו הם מאה. כשראה דלביני. כלומר עושה שורות הלבינים מניח ריחו בין השורות והשלישית (תקח מזו ומזו) [מנחת על זו ועל זו]. חולצת. דדילמא חזרה הוה ואין גט לאחור מיתה דוקקה היא. ולא מתייבמת. דדלמא תנאה הוי, כלומר אם אמות ומגורשת היא בה. שירא הוא. והוי כמאן דאמר חזן מימי שיבא עליך או שיקדשך עד שאמות. ו גט דפשיטא ליה דתנאה הוי. מהיום אם מתי. תנאה הוי ומגורשת. אטו מהיום ולאחור מיתה. דלר' יוחנן ודאי שירא הוי ולא הוי גט כלל. אשתבח השתא מהיום ולאחור ל' יום מספקא לן א' תנאה הוי אי חזרה הוי, ואם קרשה אנשים רבים במהיום ולאחור עשרים ואחר מהיום ולאחור עשרה איצ' גט דלמא תנאה הוי או דלמא חזרה הוי משום הכי חולצת* ולא מתייבמת. וכן נמי במהיום ולאחור ל' ונאבד הגט בתוך ל'. ולר' יוחנן גבי גט לא הוי גט כלל מן הדיון, ואם תתייבם אין בכך כלום, ולגבי קדושין צריכה גט מכולם וכן ביהו היא מקודשת חזן מפלוני מקודשת. ומסתברא דהא מילתא אטורא היא ולחומרא עבדין, גבי גט פסקין כרב והוי ספק ולא מתייבמת דדילמא תנאה הוי וחולצת דלמא חזרה הוי, וגבי קדושין פסקין כר', יוחנן שצריכה גט מכולם, וגבי הוי את מקודשת לי חזן מפלוני מקודשת מספק, יהיה דעת ר' יוחנן שמקודשת ודאי את ספק שאין בה משמע שכל אחד ואחד מצא מקום פנוי ויש בו צד קדושין לה לאחור.

אפ"ל מאה תופסין בה. פירוש דהא קונין ומשעריים שהרי המקדש ר"ל מעכשיו יתחילו הקידושין ולאחר ל' יום יגמרו ופי' בקונטרס לליכא למימר ט' דטעם דרבי יוחנן משום דקסבר דמספקא ליה אי הלשון משמע תנאה או חזרה דל"כ לא שייך למימר ולמימתי לשון תופסין דהא אין קדושין תופסין אלא בחד מיהו ואין לא ידעינן הי יניחו ומספיקא ט' כריך גט מכולהו ולישנא דתופסין משמע דסבירא ליה שיש צולס לז קידושין ואם תאמר אמאי אמרי' הכא דמקודשת והא אמר לעיל בפ"ק (דף יא.) האומר לאשה חייך מקודשת לי אינה מקודשת ויש לומר דהתם היינו טעמא לפי שאין אשה מתקדשת לחלוץ והוא שייך בגוף האשה אבל הכא לא שייך בגוף האשה כלום אלא גומרין ט' כולס א': **ב"ב** גיטא דמשייר ביה לא כריתות הוא. פירש בקונטר' ביה הוי גט כריתות כיון דשייר זה ולא נהירא דאם כן תקשי ליה מקידושין גופייהו דהכי אמר רבי יוחנן אפילו מזה תופסין זה כיון דמשייר לאו כלום הוא דהא איתקש הויה ט' לליצארה לכן נראה לומר דודאי צ"י הוי גוונא דמשייר זה לא כלום הוא. הי"פ כל גיטא יכול להיות נגמר אלא אחר מיתה אינו גט דאין גט לאחר מיתה ה"ה בקידושין אס אמר מהיום ולאחור מיתה דאינה מקודשת והיכא דאמר מהיום ולאחור ל' יום מקודשת דהא קידושין תופסין זה אחר ל' כמו לפני ל': איכא

תוס' ר"י הוקנ' (המשך)
 תוך שלשים יום, משום הכי תפסי קדושי כולם ואפילו הם מאה. כשראה דלביני. כלומר עושה שורות הלבינים מניח ריחו בין השורות והשלישית (תקח מזו ומזו) [מנחת על זו ועל זו]. חולצת. דדילמא חזרה הוה ואין גט לאחור מיתה דוקקה היא. ולא מתייבמת. דדלמא תנאה הוי, כלומר אם אמות ומגורשת היא בה. שירא הוא. והוי כמאן דאמר חזן מימי שיבא עליך או שיקדשך עד שאמות. ו גט דפשיטא ליה דתנאה הוי. מהיום אם מתי. תנאה הוי ומגורשת. אטו מהיום ולאחור מיתה. דלר' יוחנן ודאי שירא הוי ולא הוי גט כלל. אשתבח השתא מהיום ולאחור ל' יום מספקא לן א' תנאה הוי אי חזרה הוי, ואם קרשה אנשים רבים במהיום ולאחור עשרים ואחר מהיום ולאחור עשרה איצ' גט דלמא תנאה הוי או דלמא חזרה הוי משום הכי חולצת* ולא מתייבמת. וכן נמי במהיום ולאחור ל' ונאבד הגט בתוך ל'. ולר' יוחנן גבי גט לא הוי גט כלל מן הדיון, ואם תתייבם אין בכך כלום, ולגבי קדושין צריכה גט מכולם וכן ביהו היא מקודשת חזן מפלוני מקודשת. ומסתברא דהא מילתא אטורא היא ולחומרא עבדין, גבי גט פסקין כרב והוי ספק ולא מתייבמת דדילמא תנאה הוי וחולצת דלמא חזרה הוי, וגבי קדושין פסקין כר', יוחנן שצריכה גט מכולם, וגבי הוי את מקודשת לי חזן מפלוני מקודשת מספק, יהיה דעת ר' יוחנן שמקודשת ודאי את ספק שאין בה משמע שכל אחד ואחד מצא מקום פנוי ויש בו צד קדושין לה לאחור.

אמר רבי יוחנן מאה תופסין בה. פירוש דהא קונין ומשעריים שהרי המקדש ר"ל מעכשיו יתחילו הקידושין ולאחר ל' יום יגמרו ופי' בקונטרס לליכא למימר ט' דטעם דרבי יוחנן משום דקסבר דמספקא ליה אי הלשון משמע תנאה או חזרה דל"כ לא שייך למימר ולמימתי לשון תופסין דהא אין קדושין תופסין אלא בחד מיהו ואין לא ידעינן הי יניחו ומספיקא ט' כריך גט מכולהו ולישנא דתופסין משמע דסבירא ליה שיש צולס לז קידושין ואם תאמר אמאי אמרי' הכא דמקודשת והא אמר לעיל בפ"ק (דף יא.) האומר לאשה חייך מקודשת לי אינה מקודשת ויש לומר דהתם היינו טעמא לפי שאין אשה מתקדשת לחלוץ והוא שייך בגוף האשה אבל הכא לא שייך בגוף האשה כלום אלא גומרין ט' כולס א': **ב"ב** גיטא דמשייר ביה לא כריתות הוא. פירש בקונטר' ביה הוי גט כריתות כיון דשייר זה ולא נהירא דאם כן תקשי ליה מקידושין גופייהו דהכי אמר רבי יוחנן אפילו מזה תופסין זה כיון דמשייר לאו כלום הוא דהא איתקש הויה ט' לליצארה לכן נראה לומר דודאי צ"י הוי גוונא דמשייר זה לא כלום הוא. הי"פ כל גיטא יכול להיות נגמר אלא אחר מיתה אינו גט דאין גט לאחר מיתה ה"ה בקידושין אס אמר מהיום ולאחור מיתה דאינה מקודשת והיכא דאמר מהיום ולאחור ל' יום מקודשת דהא קידושין תופסין זה אחר ל' כמו לפני ל': איכא

אמר רבי יוחנן מאה תופסין בה. פירוש דהא קונין ומשעריים שהרי המקדש ר"ל מעכשיו יתחילו הקידושין ולאחר ל' יום יגמרו ופי' בקונטרס לליכא למימר ט' דטעם דרבי יוחנן משום דקסבר דמספקא ליה אי הלשון משמע תנאה או חזרה דל"כ לא שייך למימר ולמימתי לשון תופסין דהא אין קדושין תופסין אלא בחד מיהו ואין לא ידעינן הי יניחו ומספיקא ט' כריך גט מכולהו ולישנא דתופסין משמע דסבירא ליה שיש צולס לז קידושין ואם תאמר אמאי אמרי' הכא דמקודשת והא אמר לעיל בפ"ק (דף יא.) האומר לאשה חייך מקודשת לי אינה מקודשת ויש לומר דהתם היינו טעמא לפי שאין אשה מתקדשת לחלוץ והוא שייך בגוף האשה אבל הכא לא שייך בגוף האשה כלום אלא גומרין ט' כולס א': **ב"ב** גיטא דמשייר ביה לא כריתות הוא. פירש בקונטר' ביה הוי גט כריתות כיון דשייר זה ולא נהירא דאם כן תקשי ליה מקידושין גופייהו דהכי אמר רבי יוחנן אפילו מזה תופסין זה כיון דמשייר לאו כלום הוא דהא איתקש הויה ט' לליצארה לכן נראה לומר דודאי צ"י הוי גוונא דמשייר זה לא כלום הוא. הי"פ כל גיטא יכול להיות נגמר אלא אחר מיתה אינו גט דאין גט לאחר מיתה ה"ה בקידושין אס אמר מהיום ולאחור מיתה דאינה מקודשת והיכא דאמר מהיום ולאחור ל' יום מקודשת דהא קידושין תופסין זה אחר ל' כמו לפני ל': איכא

שהוא ספק לר' יוחנן תפסי בה קדושין אפילו לאחר, לחומרא עבדין ומקודשת מספק ואם בא אחר וקדשה תנא מה ומזו. וכן נראה דעת הר"ם שפסק לר' יוחנן כמ"ש באישות פ"ו (יה"ב) ושם כתב ההיא דחזן מפלוני וכתב שמקודשת מספק. ובגרושין פ"ט (יה"ד) כתב שדלמא חזרה הוי. **מתני'**, הרי את מקודשת. בפרושה זו על מנת שאתן לך מאתיים זהו ג'א. והוא יתן. לכשתן הקדושין חלין למפרע משעה ראשונה ואם קבלה בינתיים קדושין מאחר הואיל ונתן לא הוו קדושין. מיהו אם את ולא נתן, קדושין ודאי לא הוו ואינה צריכה חליצה שהרי לא קיים תנאו. לכשתן. הוו קדושי מקמי הכי לא הוו קדושי, ואם קבלה קדושין מאחר בינתיים מקודשת לשני.

*ולאחר עשרה דלמא תנאה הוי ואין צריכה גט או דלמא חזרה הוי וצריכה גט ומשום הכי חולצת. כצ"ל (ד"ו).

וצא אחר ואמר מעכשיו ולאחר עשרה. וה"ה צהאי ט' אחר אס קדשה סתם הואיל ולא צא אחר אחריו מה לי ולתנאו אלא סידרא נקט ותנא: **אי חזרה הוי דבסרא הוו קידושין.** שלא צא אחר אחריו וגמרו קידושין לאחר עשרה ט': **האי לישנא משמע סתאה ומשמע חזרה.** שתי לשונות במשמע יש חומרה בלשון תנאי ויש חומרה בלשון חזרה ואיכא למימר להאי תנאה ולהאי חזרה ותבני גיטא מכל חד וחד דלמא קמא לחזרה מכין ותלו של שני ושני לתנאה איכוון ושלו קיימין ואין של ראשון ושל אחרון קידושין ובעיא גיטא מאלמנעי ואיכא למימר דקמא תנאה ושלו קיימין ואיכא למימר דכולהו חזרה ושל אחרון לצד קיימין קמ"ל דלאו תרוייהו משמעמי מינה אלא ספק תנאה ספק חזרה ואי תנאה הוי כלל ויש חזרה הוי לא הוה ציה לישנא דתנאה כלל וממה נפשך אלמנעי לא הוו קידושין: **אסדרה לך כו'.** דהא ליכא למימר טעמא דר' יוחנן משום דקסבר שתי לשונות במשמע ומספקא ליה לגבי האי גברא בתנאה ולגבי האי חזרה דאם כן לא שייך למימתי תופסין דאין תפיסה אלא בחד מיהו ואין קדושין דאין ידעינן הי יניחו ומקדמי תופסין משמע דסבירא ליה שיש צה לז קידושין לכולהו: **דשו נפשייהו כי שרגא דליצני.** המסדר לציניס ורצה כולן שזה אינו מסדר ממש זו על זו דל"כ הרי שורה החלוונה תפלת וחזירתה אחריה אלא מסדר מוחלה זו אלל זו וחזר ומסדר עליה שורה אחרת ונתון החלוונה משוכה לחזן כדי שישאר ריחו בתחתונה להיות שניה יושבת מקנת עליה ומקנת על שארלה ונשאר ריחו גס בשניה להיות שלישית מקנת עליה וכן כולם פנוי לקדושין ותפסו כולן לאוסרה: **חולס.** שמה אינו גט וזוקקה ליכס: **ולא מטייבמת.** שמה גט הוא והויא לה גרושת אחיו והרי היא לו כזרת שאין עליה זיקת ט' יבוס: **הא מני רבנן היא.** דמספקא להו אי תנאה אי חזרה: **גיטא דשייר ציה לא כלום הוא.** דרשמנא אמר (דברים כד) כריתות ט': **אם מטי.** פשיטא לן דתנאה הוא וזה גיטא למפרע לכשימות: **הרי זה גט.** ואינה צריכה חליצה משימות: **אטו מהיום ולאחר מיתה.** דפשיטא לרבי יוחנן דשירא הוא ולא הוי גט כלל: ומשני **אם אשה מזריכה חליצה אטו ליצומא.** ופרכין הכא נמי במהיום ולאחר מיתה נימוס דלמא אחי ליצומא שחס אמה חומר חוללת מתייבס ואין צדך כלום דגיטא ציה לאו גיטא הוא כלל והא דקמתי לא מתייבמת שחש דרבנן היא דגזרו אטו מהיום אס מתי. אחזקה דיבס מוקמינן לה לא שייך למימתי הכא אלא ציבנות גבי מילתא אחריתי דמשום ספיקא צפרק ד' אחין (בימות לא.) אבל הכא דאפילו ספיקא ליכא לא צדי חזקה דהא ודאי פירמה היא: **ב"ב** הרי אס מקודסס לי. צפרוטה זו על מנת שאתן לך מאתיים זהו: **ה"ג** ואם תראה על השלחן אינה מקודשת. והכי פירושה ואם היה שולחיה לה מעות שאין שלו והס על שלחן שלפניו אינה מקודשת דלא נתכוונה זו אלא לראות משלו: **ג'א** אמר רב הונא והוא יסן. לכשיצאה חלין למפרע משעת קידושין ומיהו מודה רב הונא דאם מת קודם שניתנו אינה צריכה חליצה שהרי לא קיים תנאו: **לכך הונא לא הו קידושי.** שני קידושין דהא גמרו קידושי ראשון למפרע: **לכך יעודה הוו קידושי.** שני קדושין שהרי הראשון לא נתכוון לקדשה צפרוטה אלא במאתים זהו ולית ליה לכך יעודה צאומר על מנת כחומר מעכשיו דמי והרי קדמו קידושי שני:

אמר רבי יוחנן מאה תופסין בה. פירוש דהא קונין ומשעריים שהרי המקדש ר"ל מעכשיו יתחילו הקידושין ולאחר ל' יום יגמרו ופי' בקונטרס לליכא למימר ט' דטעם דרבי יוחנן משום דקסבר דמספקא ליה אי הלשון משמע תנאה או חזרה דל"כ לא שייך למימר ולמימתי לשון תופסין דהא אין קדושין תופסין אלא בחד מיהו ואין לא ידעינן הי יניחו ומספיקא ט' כריך גט מכולהו ולישנא דתופסין משמע דסבירא ליה שיש צולס לז קידושין ואם תאמר אמאי אמרי' הכא דמקודשת והא אמר לעיל בפ"ק (דף יא.) האומר לאשה חייך מקודשת לי אינה מקודשת ויש לומר דהתם היינו טעמא לפי שאין אשה מתקדשת לחלוץ והוא שייך בגוף האשה אבל הכא לא שייך בגוף האשה כלום אלא גומרין ט' כולס א': **ב"ב** גיטא דמשייר ביה לא כריתות הוא. פירש בקונטר' ביה הוי גט כריתות כיון דשייר זה ולא נהירא דאם כן תקשי ליה מקידושין גופייהו דהכי אמר רבי יוחנן אפילו מזה תופסין זה כיון דמשייר לאו כלום הוא דהא איתקש הויה ט' לליצארה לכן נראה לומר דודאי צ"י הוי גוונא דמשייר זה לא כלום הוא. הי"פ כל גיטא יכול להיות נגמר אלא אחר מיתה אינו גט דאין גט לאחר מיתה ה"ה בקידושין אס אמר מהיום ולאחור מיתה דאינה מקודשת והיכא דאמר מהיום ולאחור ל' יום מקודשת דהא קידושין תופסין זה אחר ל' כמו לפני ל': איכא

אמר רבי יוחנן מאה תופסין בה. פירוש דהא קונין ומשעריים שהרי המקדש ר"ל מעכשיו יתחילו הקידושין ולאחר ל' יום יגמרו ופי' בקונטרס לליכא למימר ט' דטעם דרבי יוחנן משום דקסבר דמספקא ליה אי הלשון משמע תנאה או חזרה דל"כ לא שייך למימר ולמימתי לשון תופסין דהא אין קדושין תופסין אלא בחד מיהו ואין לא ידעינן הי יניחו ומספיקא ט' כריך גט מכולהו ולישנא דתופסין משמע דסבירא ליה שיש צולס לז קידושין ואם תאמר אמאי אמרי' הכא דמקודשת והא אמר לעיל בפ"ק (דף יא.) האומר לאשה חייך מקודשת לי אינה מקודשת ויש לומר דהתם היינו טעמא לפי שאין אשה מתקדשת לחלוץ והוא שייך בגוף האשה אבל הכא לא שייך בגוף האשה כלום אלא גומרין ט' כולס א': **ב"ב** גיטא דמשייר ביה לא כריתות הוא. פירש בקונטר' ביה הוי גט כריתות כיון דשייר זה ולא נהירא דאם כן תקשי ליה מקידושין גופייהו דהכי אמר רבי יוחנן אפילו מזה תופסין זה כיון דמשייר לאו כלום הוא דהא איתקש הויה ט' לליצארה לכן נראה לומר דודאי צ"י הוי גוונא דמשייר זה לא כלום הוא. הי"פ כל גיטא יכול להיות נגמר אלא אחר מיתה אינו גט דאין גט לאחר מיתה ה"ה בקידושין אס אמר מהיום ולאחור מיתה דאינה מקודשת והיכא דאמר מהיום ולאחור ל' יום מקודשת דהא קידושין תופסין זה אחר ל' כמו לפני ל': איכא

אמר רבי יוחנן מאה תופסין בה. פירוש דהא קונין ומשעריים שהרי המקדש ר"ל מעכשיו יתחילו הקידושין ולאחר ל' יום יגמרו ופי' בקונטרס לליכא למימר ט' דטעם דרבי יוחנן משום דקסבר דמספקא ליה אי הלשון משמע תנאה או חזרה דל"כ לא שייך למימר ולמימתי לשון תופסין דהא אין קדושין תופסין אלא בחד מיהו ואין לא ידעינן הי יניחו ומספיקא ט' כריך גט מכולהו ולישנא דתופסין משמע דסבירא ליה שיש צולס לז קידושין ואם תאמר אמאי אמרי' הכא דמקודשת והא אמר לעיל בפ"ק (דף יא.) האומר לאשה חייך מקודשת לי אינה מקודשת ויש לומר דהתם היינו טעמא לפי שאין אשה מתקדשת לחלוץ והוא שייך בגוף האשה אבל הכא לא שייך בגוף האשה כלום אלא גומרין ט' כולס א': **ב"ב** גיטא דמשייר ביה לא כריתות הוא. פירש בקונטר' ביה הוי גט כריתות כיון דשייר זה ולא נהירא דאם כן תקשי ליה מקידושין גופייהו דהכי אמר רבי יוחנן אפילו מזה תופסין זה כיון דמשייר לאו כלום הוא דהא איתקש הויה ט' לליצארה לכן נראה לומר דודאי צ"י הוי גוונא דמשייר זה לא כלום הוא. הי"פ כל גיטא יכול להיות נגמר אלא אחר מיתה אינו גט דאין גט לאחר מיתה ה"ה בקידושין אס אמר מהיום ולאחור מיתה דאינה מקודשת והיכא דאמר מהיום ולאחור ל' יום מקודשת דהא קידושין תופסין זה אחר ל' כמו לפני ל': איכא

וקשיא לן והיכן מציון קדושין בעולם שלא יפשוטו ככולהו (קדושי) [אשה] שאם לא קדשה כולה אשה אמר רחמנא ולא חצי אשה ט'. משום הכי נראה דקסבר ר' יוחנן שהאומר לאשה הרי את מקודשת לי חזן מפלוני שמקודשת בו מוספק, דאציג דגבי גט לא הוי גט, התם הוא דבעינן כריתות אבל הכא קנין בעינן והא איכא. ואציג דבעי לה רבי אבא בפרק הגרש [גיטין כב, ב] ופשיט דאינה מקודשת דאתקש הויה ליציאה וכי היכי דגבי גט חזן מפלוני אינה מגורשת הי"ז בקדושין חזן מפלוני אינה מקודשת, ר' יוחנן לא ס"ל הכי, דה"ז אשכחן לר' יוחנן פרק איש מקדש [לעיל מד, א] דלית ליה ריצאה וחיתה שידה כלל בכל מקום, כדאמרינן צרות ריש לקיש ככרוכיא ויצאה וחיתה וליכא דאשנא ביה, וקאמר ר' יוחנן דהאי דקאמר מעכשיו ולאחר שלשים יום שייך מקום לכל מי שיקדש תוך זה הזמן, כאילו אמר חזן ממי שיקדשן

הגהות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה אי חזרה וכו' לאחר עשרה והך קמאי לאו קידושי הס"ד: (ב) תוס' ד"ה אפילו וכו' גומרין ק' בברכה הס"ד:

מוסף רש"י
 רב הונא אמר והוי תתן. תנאי בעלמא הוא וכו' מקיימא ליה אינא מילתא משמעת תניה גיטא פז דל על מנת מעכשיו הוא ועל מנת ק' דלקיים (גיטין ע"ד).

מוסף תוספות
 א. ופי' שולחן. ב. כדאמרינן בירוש' המגרש (גיטין כב:) גבי חזן מפלוני וכו'. מוס' ה"ל"ט.

תוס' ר"י הוקנ'
 שלשים יום אינה צריכה גט. דרמפרש ממה נפשך. משמע הכי וישמעעל הכי. כלומר איכא איניש דאמרי משום תנאה ואיכא דאמרי משום חזרה ודלמא קמא ובתרא אמרי משום חזרה ואמצעי משום תנאה, נמצא שקדושי אמצעי חלו תכף שקדש וחביב נמי גיטא מאמצעי, קמ"ל דמלתא דפשיטא לה דבכולהו אמרי ליה משום תנאה [ואן משום חזרה, הלכך א"צ א' מהאמצעי. טעמיה דר' יוחנן. פ"י מוקדמא תופסין ודאי לא הוי טעמיה דר' יוחנן דהאי לישנא משמע תנאה ומשמע חזרה, דלהאי טעמא אין הקדושין אלא לאחור ואין אנו יודעים מי הוא ומספק צריכה גט מצא מקום פנוי ויש בו צד קדושין לה לאחור.

